

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. K.**
e. č. X
st. přísl. X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2020, č. j. OAM-265/ZA-ZA11-ZA20-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2020, č. j. OAM-265/ZA-ZA11-ZA20-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřípustnost rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění

ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“), neboť žalovaný shledal, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany.

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení vedeného na základě opakované žádosti žalobce ze dne 11. 5. 2020. V této souvislosti zdůraznil, že první žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 4. 2018, č. j. OAM-949/ZA-ZA11-2017 (dále též „předcházející rozhodnutí“). Proti danému rozhodnutí byla sice podána žaloba ke Krajskému soudu v Hradci Králové, ale ten ji zamítl rozsudkem ze dne 18. 11. 2019, č. j. 28 Az 21/2018-35, který nabyl právní moci ke dni 2. 12. 2019.
3. V této souvislosti žalovaný provedl srovnání obou žádostí a vycházel z výpovědi žalobce a spisového materiálu vedeného pod sp. zn. OAM-949/ZA-ZA11-2017 a z informací, které shromáždil v tomto řízení ohledně bezpečnostní a politické situace a stavu lidských práv v Gruzii (Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu – červenec 2020, zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) – Údaje o zemi, Gruzie 2019 ze dne 21. 5. 2020.
4. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve světle uvedených podkladů a dospěl k následujícím závěrům. Žalobce uvádí naprosto stejný motiv svého odchodu z vlasti a neochoty se tam vrátit jako v řízení o první žádosti, a to sice problémy, které měl se členy politické strany Gruzínský sen, kteří se mu vysmívali ohledně zranění jeho oka pro jeho názory. V aktuálně vedeném správním řízení jmenovaný v této souvislosti nesdělil žádné nové skutečnosti, pro něž by se měl žalovaný těmito důvody opětovně zabývat a posuzovat je. Naopak uvedl, že vše již sdělil v rámci správního řízení o své předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
5. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žalobcem týkající se toho, že by chtěl v ČR dokončit léčbu tuberkulózy, na základě níž požaduje opětovné meritorní posuzování své žádosti, žalovaný neshledal, že by z tohoto důvodu měl být ve své vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 zákona o azylu.
6. Za účelem posouzení aktuálního zdravotního stavu žalobce vycházel žalovaný z doložených propouštěcích lékařských zpráv, z nichž vyplývá, že byl hospitalizován ode dne 12. 5. 2020 do 29. 5. 2020 v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav s diagnózou tuberkulóza plic. Následně pak byl hospitalizován ode dne 29. 5. 2020 do dne 22. 7. 2020 v Léčebně respiračních nemocí Cvikov. Poté byl propuštěn do ZZČ Bělá-Jezová jako neinfekční s tím, že následné doléčení bude probíhat ambulantně. Dále odkázal žalovaný na zprávy o zemi původu, zejm. zprávu IOM – Údaje o zemi (Gruzie 2019) ze dne 21. 5. 2020, která uvádí, že Gruzie nabízí ve svém zdravotnickém systému léčbu TBC, která je dostupná všem občanům Gruzie. Situace žalobce z hlediska jeho doléčení tedy nebude po jeho návratu do vlasti o nic horší, než je situace ostatních občanů Gruzie, kteří jsou rovněž odkázáni na zdravotní péči poskytovanou v jejich zemi.
7. Dále odkázal žalovaný na to, že ani z hlediska poměrů v zemi původu nenastala v období od vydání předcházejícího rozhodnutí či od zamítnutí žaloby proti němu Krajským soudem v Hradci Králové (18. 11. 2019) žádná významná změna. Žalovaný

poukázal také na to, že Gruzie je podle vyhl. č. 328/2015 Sb. bezpečnou zemí původu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.

III. Žaloba

8. V žalobě bylo namítáno, že žalovaný postupoval nesprávně, pokud posoudil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou. Ustanovení § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu neměla být aplikována, neboť žalobce uvedl skutečnosti, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce se dále domnívá, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav věci a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem, a nesprávně tak aplikoval ustanovení zákona o azylu.
9. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany, neboť mu byla v květnu 2020 diagnostikována tuberkulóza, byl hospitalizován a do dnešního dne se s nemocí ambulantně léčí. Důvodem jeho opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany tedy byl jeho zdravotní stav a skutečnosti, které se udály až v roce 2020, kdy mu nemoc byla diagnostikována a začala být léčena. Do dnešního dne žalobce dochází na pravidelné kontroly a obává se, že v případě návratu do země původu by mu nebyla poskytnuta dostatečná zdravotní péče.
10. Z tohoto důvodu se žalobce v současné době návratu do země původu obává, neboť by mohlo dojít bez potřebné léčby k zásadnímu zhoršení jeho stavu. Proto se žalobce domnívá, že jeho opakovaná žádost měla být posuzována jako přípustná.
11. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Shrnl žalobní námitky a obsah aplikované právní úpravy (§ 25 písm. i) zákona o azylu, § 10 odst. 1 písm. e) téhož zákona).
13. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán nejprve posoudí, zda nově uvedená skutečnost může pro žalobce znamenat hrozbu pronásledování či vážné újmy, a teprve poté, co dospěje k závěru, že ano, posuzuje opakovanou žádost žadatele i meritorně. V opačném případě dochází k postupu podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s ustanovením § 25 písm. i) zákona o azylu.
14. Tak tomu bylo i v případě žalobce. Správní orgán se ohledně doloženého aktuálního zdravotního stavu žalobce a za účelem jeho posouzení podrobně seznámil s doloženými propouštěcími lékařskými zprávami, ze kterých zjistil, že žalobce byl hospitalizován od 12. 5. 2020 do 29. 5. 2020 v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav s diagnózou tuberkulóza plic. Následně byl od 29. 5. 2020 do 22. 7. 2020 hospitalizován v Léčebně respiračních nemocí Cvikov. Po zmíněné hospitalizaci byl propuštěn do ZZC Bělá – Jezová jako neinfekční s tím, že následné doléčení bude již probíhat ambulantně. V této souvislosti se žalovaný seznámil také se Zprávou Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) – Údaje o zemi, Gruzie 2019 ze dne 21. 5. 2020, která uvádí, že Gruzie nabízí program všeobecné zdravotní péče financovaný státem, včetně léčby TBC, a že tato

péče je dostupná všem občanům Gruzie. V případě návratu žalobce do vlasti tak rozhodně nelze hovořit o nebezpečí vážné újmy ve formě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání.

15. Žalovaný je toho názoru, že doléčení jeho onemocnění nebude po jeho návratu do vlasti o nic horší, než je situace ostatních občanů Gruzie, kteří jsou rovněž odkázáni na zdravotní péči poskytovanou v jejich zemi. Pokud jde o obsah žalobních námitek, které jsou pouhým konstatováním zdravotního stavu, ani prostřednictvím nich žalobce nevysvětluje, jaké důvody zvláštního zřetele hodné existují v jeho případě a proč by tedy jeho konkrétní zdravotní potíže měly být podrobeny např. správní úvaze vážící se k udělení humanitárního azylu. Nevysvětluje ani to, proč by mu mělo v souvislosti s tímto zdravotním stavem hrozit nebezpečí vážného ohrožení života a zdraví, jako tomu bylo např. v případě rozhodovaném ESLP *Papoishvili v. Belgie*, který stal určitým měřítkem pro určení míry tohoto ohrožení.
16. Proto žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Správní spis

17. Ve správním spisu se nachází zejména záznam o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, souhlas s nahlédnutím do zdravotnické dokumentace. Z propouštěcí zprávy Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. ze dne 29. 5. 2020, podle něhož žalobce trpí tuberkulózou plic, nicméně subjektivně zcela bez potíží. Byla mu provedena fibrobronchoskopie se zjištěním stázy šedavého hlenohnisu v oblasti horního lobárního bronchu vlevo s maximem v ústí S1,2. Po propuštění byl přijat do Léčebny respiračních nemocí Cvikov, p. o., kde absolvoval léčbu antituberkulotiky a odkud byl propuštěn dne 21. 7. 2020 do ZZC Bělá Jezová.
18. Spis obsahuje kopii prvotního rozhodnutí žalovaného o žádosti ze dne 13. 11. 2017, č. j. OAM-949/ZA-ZA11-ZA20-2017, a kopie protokolu o pohovoru k této žádosti, z něhož vyplývá, že důvodem pro její podání byla obava z posměchu lidí kvůli jeho zranění oka a také obava z výhrůžek ze stran neznámých osob za prezentování jeho názorů a špatné zákony v Gruzii. Stran zdravotního stavu uváděl, že se s ničím neléčí. Ve správním spisu je dále založena zpráva Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu (červenec 2020) a zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) – Údaje o zemi (Gruzie, 2019), v níž se v sekci II. – Zdravotní péče mj. uvádí, že léčba TBC je pro všechny občany zdarma.
19. Při seznámení s podklady ze dne 3. 9. 2020 žalobce uvedl, že nechce sdělit žádné další skutečnosti či nové informace kromě toho, že v Praze dochází na plicní oddělení v Praze 9, a to jedenkrát do měsíce. Poté bylo vydáno napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

20. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přiznal žalobě na návrh žalobce odkladný účinek usnesením ze dne 11. 11. 2020, č. j. 33 Az 58/2020-21.

21. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (resp. nevyjádřili svůj nesouhlas ve stanovené lhůtě) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
23. Žaloba **není důvodná**.
24. Krajský soud v první řadě považuje za vhodné shrnout relevantní právní úpravu tzv. opakované žádosti o mezinárodní ochranu ve spojení s institutem zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že: *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“*
25. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu dále platí, že: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.“*
26. V této souvislosti je v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoveno, že: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
27. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že se jedná o opakovanou žádost cizince, u které nejsou splněny podmínky pro věcné posouzení důvodů pro udělení některé formy azylu či doplňkové ochrany, zaměřuje se v rámci svého rozhodnutí pouze na zdůvodnění její nepřijatelnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017, čj. 6 Azs 66/2017-49; dostupná na www.nssoud.cz).
28. Z dotčených ustanovení zákona o azylu jednoznačně vyplývá, že za přípustnou lze považovat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu pouze za předpokladu, že jsou žadatelem uvedeny nebo jinak zjištěny nové skutečnosti nebo zjištění, pakliže nemohly být bez viny žadatele předmětem zkoumání v předcházejícím řízení o daném druhu žádosti.
29. Je pravdou, že žalobce v předcházejícím řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany vystupoval jako zdravá osoba, která se s ničím závažným neléčí. Ve své opakované žádosti již uplatnil důvod spočívající v onemocnění tuberkulózou (TBC). Důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu se tedy liší. Proto je zapotřebí vyhodnotit, zda žalobcem tvrzený důvod představoval objektivně novou skutečnost relevantní z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.
30. V žalobě bylo namítáno, že žalovaný v řízení dostatečně nezjistil skutkový stav věci, neboť žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav věci a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. K tomu krajský soud uvádí, že žalovaný založil do správního spisu dostatek informací o zemi původu a seznámil se také dostatečně se

zdravotním stavem žalobce a jeho vývojem v inkriminovaném období od vydání předcházejícího rozhodnutí, resp. od právní moci rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla žaloba proti tomuto předcházejícímu rozhodnutí o první žádosti žalobce zamítnuta.

31. Pokud žalobce namítal vývoj svého zdravotního stavu, krajský soud se důkladně seznámil s lékařskými zprávami založenými ve správním spisu a konstatuje, že z nich se podává jednoznačná stabilizace zdravotního stavu žalobce v průběhu inkriminovaného období. Žalobce byl již pouze v ambulantní péči léčby TBC a neuváděl, že by došlo ke zhoršení zdravotního stavu. Úsudek žalovaného byl tedy opřen o dostatečně zjištěný skutkový stav. Ani po dobu trvání soudního řízení v této věci, kde byl žalobci přiznán odkladný účinek, nebylo soudu sděleno, že by se zdravotní stav žalobce nějak významně zhoršil.
32. Co se týká obav žalobce z toho, že by mu v Gruzii nebyla poskytnuta adekvátní zdravotní péče, i k této otázce lze ve správním spisu nalézt podklady, a to zejm. v zprávě IOM Gruzie, 2019. Léčba TBC v Gruzii je nepochybně zdravotnickým systémem zajišťována a je hrazena z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Při seznámení s podklady žalobce tuto informaci nijak nevyvrátil ani nezpochybnil, pouze uváděl, že chodí pravidelně na kontroly. Žalobce svou obavu nijak dále nespecifikoval, a proto krajský soud nemá důvod zkoumat tuto otázku detailněji a vychází z toho, že v Gruzii nehrozí žalobci nebezpečí vážné újmy v důsledku neposkytnutí lékařských služeb. Na ambulantní kontroly může žalobce nepochybně docházet i v Gruzii.
33. Pokud žalovaný poukázal na to, že Gruzie je považována za bezpečnou zemi původu, krajský soud odkazuje na dosavadní judikaturu, která zatím tento úsudek potvrzuje (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2019, č. j. 1 Azs 342/2019 – 45, dále pak usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2018, č. j. 6 Azs 271/2017 – 45, ze dne 31. 5. 2018, č. j. 7 Azs 90/2018 – 44, či ze dne 30. 8. 2018, č. j. 9 Azs 226/2018 – 27).
34. Klíčovým rozhodovacím důvodem však je, že žalobce ve své žádosti takové nové skutečnosti, které by měly být důvodem pro meritorní posouzení jeho opakované žádosti. Jeho onemocnění tuberkulózou nebylo natolik závažné, aby představovalo objektivně vzato takovou novou skutečnost. Krajský soud se tedy se závěry žalovaného ztotožnil a žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou.

VII. Závěr a náklady řízení

35. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. května 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce